

фовъ билъ у него (съветвалъ го да поиска служба; недовѣрие на либералитѣ къмъ княжеската прокламация) и много либерали. У Шефера. — Подиръ вечеря отъ 9 до 1 ч. бѣхъ у Дринова. Говорихме за всичко. Политическото положение. И той: държава върху законни основи, Rechtsstaat [правова държава], да се привлече цѣлата интелигенция, selfgovernment (селски съдъ, селска стража, изборни мирови съдии, изборни контролѳори и т. н.). Деморализация на цѣлата интелигенция, и на способнитѣ хора. До сега много arbitraire [произволъ]. Научни разговори: Бояна и Драгалевци, фрески (Бояна дори à la Giotto), св. София може би е отъ времето на Комненитѣ. Литературата и Книжовното дружество: хаосъ, чуди се какъ азъ съмъ помислилъ за неговото отваряне и за списание. Той отъ войната все е въ безпокойствие, постоянно мислѣлъ за България. Работитѣ въ Румелия, естественъ ходъ, опозиция срещу Гешовци. Той мисли, че водачитѣ на либералитѣ сж хора, които не сж крали, дори и за Каравелова не мисли, ала тѣхнитѣ подчинени. Огромнитѣ грѣшки на първото министерство, провокирало много спорове, въ Цѣлокупна примирителна статия, въ Витоша страшни грубиянства, тѣзи министри единствени били способни, останалитѣ били глупци, недоуци и т. н. Тѣ захванали да размножаватъ чиновничеството, функционаризъмъ. Druck erzeugt Gegendruck [натискътъ предизвиква отпоръ].—Картинки отъ руското време. Осмивания на Бурмова. За Начовича и Грекова има добро мнение, ала и тѣ, каже, се развалиха. Упадъкътъ на панбългарския патриотизъмъ, изчезналъ още въ Търновското събрание. Д-ръ Атанасовичъ. Дриновъ е за Домонтовича, познавалъ страната и хората, ималъ би авторитетъ. Рагузанскитѣ студии, огромни материали — пропаднали. Да се остави политиката на други: „е дано се намѣратъ други хора, които да оправятъ политиката, а намъ да ни даджтъ Драгалевски или други нѣкой манастиръ, азъ ще натѣкмя жената си и дѣцата, а ние сами да живѣемъ тамъ и да си останемъ при нашитѣ книги, при историята и при филологическитѣ науки“. Българскиятъ езикъ и наречията. Речникътъ на Неофита и пословицитѣ на Славейкова. — Мжчно заспахъ. Стори ми се всичко по-весело, следъ една година пакъ разговоръ съ ученъ мжжъ, и следъ много години пакъ съ славистъ по занаятъ и то съ старъ приятель.

Въ четвъртъкъ преди пладне отидохъ въ канцеларията. Много хора, Ухтемски et autre embêtement [и други досади]. Наближава 1 августъ и нищо не е въ редъ, много работа и всичко това е вънъ отъ моитѣ сили: боледувамъ, слабостъ, раздраженостъ на нервитѣ и на стомаха, mauvais humeur [зле разположенъ]. Подиръ пладне Хитрово мина у мене, отиде у Дринова. У Стоилова. Азъ получихъ писмо отъ Пловдивъ отъ Живкова, за учебници и книги за деца. Сжщо и